Ч. 96. Четвер 1 (14) мая 1903. Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(З ради державної. — Новий прасовий закон. — Події на Балкані. — Американьский закон еміґрацийний).

На вчерашнім засіданю палати послів по відчитаню кількох інтерпеляций приступлено до дневного порядку. Перший забрав голос п. Д. Абрагамович і в довшій промові, перебиваній часто Всенімцями, висказав жаль з причини малої праці в парляменті і комісиях. Гр. Феттер у відповіди п. Абрагамовичеви заявив, що палата тому так мало відбуває засідань, бо дві важні комісиї т. є. митова і угодова мусять полагодити дуже обширні закони. Впрочім і він жаліє над тим, що посли так нечисленно сходять ся тепер на засідане та заявлє готовість скликати провідників сторонництв на нараду в тій справі. По відповідях пп. Міністрів дра Кэрбера і дра Гартля на інтерпеляциї, розпочала ся дискусия над правительственними предложенями в справі знесеня службових кавций урядничих. Промавляло кількох бесідників, між иншими і пан міністер скарбу др. Бем-Баверк і закон у всіх трех читанях ухвалено. З черги приступлено до дискусиї над справозданем социяльно-політичної комісиї в справі зміни закона о недільнім відпочинку.

В справі нового прасового закона оголосив предсідатель товариства ческих дневникарів в Празі таку заяву: Мимо того, що до обрад в субкомітеті прасової комісиї ми не привязували великої ваги, мусимо прецінь заявити, що дійстність показала ся ще гіршою, як можна було припускати. Що було в предложеню прасовім добре, то викинено, а особливо гідне співчутя єсть те, що ся судьба діткнула також постанову про спростоване і деякі инші важні постановленя Також в справі судової компетенциї не увзгляднено становища майже цілої австрийскої праси і зроблено рід компромісу, котрий доперва в практиці покаже ся, чи він добрий. Разом з цілою прасою висказуємо жаль, що не увзгляднено домагань репрезентантів цілої праси і надію, що при дальших обрадах будуть увзгляднені домаганя і інтереси дневникарства.

За примірем инших російских часописий виступає тепер також і „Новое Время“ в обороні болгарского правительства. Супротив послідної острої ноти турецкої пише та часопись, що коли Туреччина силує ся зложити на Болгарию відвічальність за події в Македониї, то в такім случаю повинна їй також віддати переведенє реформ в тім краю. — Софійска урядова часопись „Болгария“ присьвячуючи статю послідним подіям на Балкані, осуджує динамітові замахи в Солуни і зазначує, що ціла відвічальність з них паде на турецке правительство. Динамітові бомби виробляють ся не в Болгариї. Туреччина єсть тепер в стані анархії і не повинна жалувати ся, що серед таких обставин являють ся люди, що з розпуки хапають ся остаточних средств. Коли Туреччина — кінчить часопись — не заведе в Македониї ладу опертого на законі і справедливости, можуть прийти нові, поважнійші події.

В Сполучених Держававах північної Америки з днем 1 червня с. р. стане обовязувати недавно ухвалений палатою послів і принятий сенатом закон про імміґрацию в границї Сполучених Держав. Цїлию того закону єсть, обмежити зростаючу чим раз то більшу імміґрацию европейского пролетаряту, головно-ж крайно убогого пролетаряту з полуднево-романьских і північно-славяньских країв. Первістно в проєкті того закона між перешкодами до вступленя на американьску землю вставлено і анальфабетизм, через що імміґрацийний закон, взглядно єго проєкт, звертав ся найбільше против еміґрантів Русинів, Словаків і Поляків. Та позаяк тим способом виключено би від імміґрациї і Японців, дуже пожаданих як робітників на плянтациях американьских плянтаторів на островах гавайских, то в сенаті сю точку з проєкту усунено. Все-ж таки й в теперішній формі закон дасть ся нераз в знаки нашим еміґрантам, тим більше, що еміґрация з Галичини до північної Америки чим раз то зростає. Після постанов закона від 1-ого червня сего року не вільно буде переселяти ся в межі Спо-

---

15)

Новочасні чарівники і чарівниці

або

Спіритизм і єго жертви.

(Дальше).

Фоксова і єї доньки стали нараз славні; всі хотіли їх видіти, чути їх розмову з духами; їх запрошувано на публичні і приватні засіданя, словом, они стали ся осередком цілого спіритистичного руху, котрий зачав ширити ся якби якась пошесть. В чотири роки по відкритю способу розмови з духами було вже в самій Філядельфії 300 спіритистичних кружків, а що найменше така сама скількість кружків була і в инших великих містах Сполучених Держав; в 1853 р. було вже в цілій північно-американьскій републицї аж 30.000 самих медій. Із сего можна вже собі погадати, яке було множество спіритистів. Чим більше духовеньство, люди науки і праса виступали против спіритизму, тим більше він ширив ся, а се можна також уважати за характеристику як самого спіритизму так і в загалі людскої натури. Чиста і безперечна правда нїколи так борзо не розширить ся; она мусить нераз десятками ба й сотками літ поборювати темноту і неправду, заким здобуде собі признанє у людий; всяка неправда в якім небудь виді ширить ся летом блискавки, зворушає цілі народи і робить нераз не лиш заколот, але часто навіть і переворот між ними.

Не диво, що спіритистична пошесть перенесла ся борзо з Америки і до Европи, де перший раз появила ся в Анґлії. Сюди занесла єї Міс Гедн (Heyden), котра в 1852 р. виступила в Анґлії яко проповідниця сего нового обявленя. За нею прийшов в 1855 р. славний свого часу дурисьвіт Давид Юм (Home). Виступлене сего чоловіка кидає яскраве сьвітло не лиш на сам спіритизм, але й на легковірність та забобонність в цивілізацийній Европі. Юм виступав то в Льондонї, то в Римі, де перейшов на католицку віру, розуміє ся, не з переконаня, але длятого, що єго інтерес того вимагав, то в Петербурзї, де темнота і забобонність православних мас була єму ще більше на руку як в инших державах. В Римі познакомив ся він в 1858 р. з якоюсь молодою російскою ґрафинею і оженив ся з нею. Маючи за собою аристократию майже у всіх краях, почав він їздити по цілій Европі, викликав всюди духів і проповідував спіритизм. Опісля вернув назад до Льондону і тут показав найбільшу штуку, котра однакож сумно для него закінчила ся. Він познакомив ся там з якоюсь вдовицею, панею Ляйн і викликував духа єї чоловіка. Дух той наказав вдовици дати Юмови 60.000 фунтів штерлінґів (около півтора міліона корон), але в ту справу вмішав ся суд і Юм по процесі, який відбув ся 12 мая 1868 р., мусів забрані гроші звернути назад. Про того Юма розповідають, що він показував у Фльоренциї такі штуки, яких доси нїяке медіюм ще не показувало: тяжкі столи і крісла піднимали ся у воздух і літали в комнаті, а музичні інструменти літаючи у воздусі, грали самі від себе.

В шістдесяти роках минувшого століття спіритизм розширив ся був вже досить загально по цілій Европі і зайшов був навіть до нашої Галичини, де в аристократичних кружках головно у Львові і Кракові служив за модну забавку. У нас бавили ся переважно дами і молоді паничі з аристократиї т. зв. пишучими столиками. Роблено малі круглі столички, до одної ноги привязувано олівець і всі присутні ставали довкола того столичка та клали зверха руки на него, але так, щоби они ледви що слід дотикали ся єго; притім треба було, щоби стоячі побіч себе особи дотикали ся пальцями. По якімсь часї серед напруженої уваги всіх столик зачав порушати ся і робив олівцем якісь знаки на підсуненім під него папери, котрі опісля уважано за письмо духів і відчитувано.

Спосіб викликуваня духів в Европі вже трохи був змінив ся. Духи тут не лиш розмавляли за помочею пуканя, але й показували всілякі штуки а иноді являли ся навіть особисто, але до того треба вже було трохи зручнійших медій, як були первістно Фоксова і єї

лучених Держав: дурноватим, божевільним, епілептикам і всім тим, що були умово хорі в послїдних 5 лїтах; жебракам і людям, що можуть стати ся публичним тягаром; хорим на відражаючу, небезпечну або заразливу слабість; караним за понижаючі проступки; многоженцям; анархістам та особам, що бажають насильного знесеня всяких правительств і замордованя публичних урядників, або що похваляють такі учинки і думки; неморальним женщинам і тим, що спроваджують таких женщин; особам, котрі прибувають до Америки не на свій кошт, але при чужій підмозї; законтрактованим робітникам, з виїмкою слуг і умово працюючих. Особи карані за політичні проступки можуть поселювати ся в Америцї і на дальше. Вкінци постановляє закон, що виконаня закона мають пильнувати осібні еміґрацийні уряди і що они будуть могли назад завернути до Европи кождого, кому закон заказує вступу на землю Вашинґтона.

Меліорацийний фонд і Галичина.

До палати послів внесено правительственне предложене з прелімінарем квот, які в роцї 1903 мають бути ужиті з меліорацийного фонду.

Той виказ обнимає слїдуючі позициї для Галичини: Безповоротні датки має одержати край: на реґуляцию ріки Білки разом з загребленем правого берега Дунайця рата 127.080 К; на реґуляцию Днїстра межи Розвадовом а Журавном одинайцята рата 42.666 К; на реґуляцию горішного Днїстра четверта рата 65.714 К; на забудоване потоків в дорічу Днїстра осьма рата 40.400 К; на реґуляцию Буга десята рата 29.700 К; на реґуляцию середної части Гнилої Липи послїдна рата 29.657 К; на реґуляцию Соли шеста рата 39.777 К; на загреблене лївого берега Висли межи Краковом а границею держави четверта рата 32.661 К; на додаткові роботи на правім березї Висли межи Подґужом а Неполомицями трета рата 19.840 К; на доповнене реґуляциї Нового Брня трета рата 20.539 К; на загреблене лївого берега Дунайця друга рата 26.000 К; на реґуляцию потока Пуста друга рата 24.960 К; на реґуляцию Ленґа в повітї Нисько і Кольбушова друга рата 30.000 К. Надто одержать: повіта домбровский 31.333 К на загреблене Висли, а мілецкий повіт 89.740 К на додаткові роботи при загребленю Висли і Вислоки. Разом виносять в сїм роцї рати на розпочаті вже меліорацийні роботи в Галичинї 669 875 К.

На нові роботи, які мають підняти ся в Галичинї, признано: на забудоване і залїснене дебер в громадї Николаїв 21.075 К; на забудоване дебер в громадї Знесїня 18.666 К; на доповнене загребленя Висли з Неполомиць до лиману Раби 92.832 К; на осушене багон над Днїстром 80.000 К; на доповнене загребленя Висли від Раби до Рогівскої Волї 90.000 К.

З поясненя, заміщеного в правительственнім предложеню про нові роботи в Галичинї, довідуємо ся, що краєвий Видїл Галичини наміряє предложити Соймови два закони що-до забудованя і залїсненя дебер під Николаєвом і Знесїнєм коштом 140.500 К і 126.500 К а державний фонд меліорацийний лише причиняє ся до краєвої акциї поданими висше квотами.

Новинки.

Львів дня 13 го мая 1903.

— **Іменованя** Є. Вел. Цїсар іменував радника почтового Йосифа Холодецкого директором рахунковим і начальником департаменту рахункового дирекциї почт і телеґрафів. — Мінїстер скарбу іменував ґеометрів евіденцийних II. кляси Тадея Шумского і Тому Заклїку ґеометрами евіденцийними I. кляси в X клясї ранґи.

— **Папский ювилей в Михайлівцї,** равского повіта. В недїлю дня 17 с. м. відбуде ся в Михайлівцї ювилейний вечерок в честь Єго Сьвятости Папи Льва XIII., устроєний членами місцевої читальнї „Просьвіти“. Проґрама: 1. Вступне слово, о. Макарий Каровець. 2. Χριστὸς ἀνέστη відсьпіває хор мішаний. 3. Стих в честь Папи, віддеклямує Іванна Урбановска. 4. Короткий нарис житя і дїяльности Папи (в дчит), о Макарий Каровець. 5. Inalziam, гимн папский по італїяньски, відсьпіває хор місцевий. 6. Стих, віддеклямує Корнило Маркевич. 7. Гайдена „Виджу Тя“ симфонїя F-moll, відсьпіває хор мішаний. 8. Стих, віддеклямує Никола Сухий. 9. Виють вітри, сольо при акомпанїяментї музики, відсьпіває Іванна Урбановска. 10. Коби.... стишок, віддеклямує Ґеня Малїцка. 11. Цьвітка дрібная, сольо в супроводї гармонїї відсьпіває п. М. Юрчак. 12. Нащо менї, сольо з музикою відсьпіває Іванна Урбановска. 13. Кінцева промова, Впр. о. ігумен С. Ортиньский. 14. Христос воскрес. — Вступ на вечерок від особи 40 сот., від родини 1 К. Ласкаві надвижки з вдячностию приймають ся. Чистий дохід призначений на бідних дїтий і сиріт Михайлївки.

— **З львівскої архиепархії.** Сотрудниками іменовані оо: Іван Каратницкий з Псар в Довгім, Арт. Авдикович з Новицї в Ринявцї і Корн. Йойко (новопост. пресв.) в Лїщинї. — Презенту на парохію Виписки одержав о. Іван Королюк. — Відпустку для покріпленя здоровля одержали оо.: Мих. Чайковский з Колтова на три місяцї, Ант. Сосенко з Заруддя на два місяцї, Петро Мінко з Гребенова на 4 тиждні і Мих. Гвоздецкий з Глїбович вел. на пять тиждгів. — О. Петро Кордуба одержав канонїчну інституцию на Волю велику. — О. Зиновій Маркевич одержав завідательство парохії в Дарахові.

— **З перемискої епархії.** Канон інституцию одержали оо.: Теоф. Хомицкий на Виличі і Льонг Тустановский на Вільки мазовецкі. — О Іван Ільницкий візваний до канон. інституциї на парохію Доброгостів і о. Петро Ступницкий на Клоковичі. — Завідательство в Зворі одержав о. Мих. Юзвяк. — Відпустку для покрпленя здоровля одержали: Ал. Маляркевич і Іґн. Вахнянин на два місяцї, Едв. Хлопецкий на три місяцї і Омел. Константинович на пять тиждгів. — Правительство продовжило дотацию з релїґ. фонда на дальший один рік для прив. сотрудників в Бутинах і Дахнові і назначило дотацию для прив. сотрудника котрого має одержати парох в Цетулї.

доньки. Та й комната, в котрій появляли ся духи, мусїла бути відповідно приладжена. Звичайно вибирано простору комнату, до котрої мусїла конче припирати ще одна або й дві менші. Комнату призначену на засїданя замикано щільно, щоби не допустити до неї нїякого сьвітла, стїни обивано чорним сукном, а входові двері приладжувано так, щоби они замикали ся зовсїм тихо, та ще й заслонювано занавісою; місце призначене для участників засїданя відзначувано крейдою від місця призначеного для медіюм і поза той знак не сьмів нїхто переходити, в противнім случаю псував потрібну гармонію і духи не хотїли показувати ся. Комнату осьвітлювано лиш слабим сьвітлом одної сьвічки, а коли розпочинало ся засїдане, то і ту гашено.

В так приготовленій комнатї розпочинало ся засїдане а поступоване при тім було двояке: або медіюм виступало на середину в місце відзначене крейдою і тут викликувало духа, котрий відтак давав відповіди та показував всїлякі штуки; або медіюм лишало ся в сусїдній комнатї і для більшого ефекту казало ся ще звязати шнурами та ще й привязати до крісла, а висилало звідтам лиш самого духа. В сїм другім случаю являв ся дух звичайно лиш в видї голови з погрудем, котре нїби розпливало ся на кінци десь у воздусї, або також яко якась величезна, жовто-зеленава мертва рука, що лїтала у воздусї.

Майстром в сих штуках був След (Slade). З тим Следом вяже ся цїкава істория, бо жертвою его став ся чоловік великої науки, професор фізики і астрономії в Липску, Іван Цельнер Що і мужі науки ставали иноді спіритистами, як ось сей Цельнер або як славний впрочім анґлїйский фізик Крукс (Crookes), се не дивота, бо кождий слїдитель природи, кождий мислячий чоловік старає ся пояснити собі то, що ему в его спостереженях здає ся бути загадочним, а відтак і учені суть прецї такими самими людьми як і другі та серед даних обставин можуть зійти легко з дороги здорового розуму. Цельнер в послїдних роках свого житя став був дуже занимати ся спіритизмом. Він належав до кружка спіритистів, в котрім згаданий След дав свої представленя. Цельнер списав всї свої спостереженя на тім медіюм в своїх „наукових розправах“, а найцїкавійші в них суть слїдуючі:

Цельнер спитав одного разу Следого, чи его дух може завязати ґуз на мотузку, котрого оба кінцї суть так звязані з собою, що він представляє нїби цїле колесо. След відповів, що може. Цельнер взяв тодї мотузок, звязав его кінцї і припечатав печаткою, поклав мотузок на стіл і прикрив власними руками. За хвильку почув він, що мотузок під руками зачав рушати ся а рівночасно повіяло над его руками мов би холодним вітром. След дав опісля знак і Цельнер підняв руки а на мотузку показали ся тодї не один але аж три ґузи, мимо того, що мотузок був так само як і перед тим звязаний а печатка на нїм не нарушена. Се укріпило Цельнера в тім переконаню, що на мотузку не міг нїхто инший завязати ґузи, як хиба лиш якийсь дух.

Подібну до сеї штуки показав був свого часу віденьский математик професор Сімоні. Він витяв довгий пасок паперу. Взяв его кінцї в пальцї, витягнув і держачи один конець, обкрутив его три рази довкола а відтак злїпив оба кінцї паперу разом. Коли опісля так злїплений пасок розтяв вздовж по серединї, то з первістно злїпленого в колесо паперу робило ся тепер також одно, але о половину вузше колесо а на нїм був завязаний ґуз. Коли він опісля другий подібний пасок обкрутив лиш раз, злїпив а відтак розтяв вздовж по серединї, то з первістного колеса із широкого паперу зробило ся так само одно колесо, але в двоє довге а о половину вузше від попередного. Коли ще инший папір обкрутив три рази а відтак злїпив оба кінцї і знову розтяв серединою, то зробили ся два колеса, однаково довгі, але о половину вузші і оба зачіплені одно в друге як н. пр. огнива якогось ланцуха. Се показує нам, що можна зовсїм природно завязати ґуз на злїпленім в колесо папери; треба лиш знати, як то зробити. Подібний спосіб міг знати і След і то була его тайна. Питане лиш, чи міг на мотузку завязати ся ґуз сам від себе і чи то могла зробити якась невидима сила або якийсь дух?

Иншим разом казав був Цельнер зробити собі два кільця із слоневої кости. Одно таке кільце наложив След в одній хвили на ногу маленького столика, хоч оно було так вузоньке, що его звичайним способом не можна було нїяк наложити на ногу стола анї з гори анї з долини, бо столик хоч мав лиш одну ніжку, то все-таки она розходила ся в сподї в широкий триніжок та була ще й так зроблена, що в горі і в долинї була грубша, а лиш в серединї вузша. На друге кільце засилив След кусень відрізаної кишки так, що она держала ся кільця так як два огнива ланцуха. Тут зараз впадає в очи, длячого треба було кілець аж із слоневої кости? Чи не вистали би були так само кільця із зелїза або якогось иншого металю? Чи не в тім материялї або лиш самім условію такого материялу була цїла штука Следого?

Цельнер розповідає дальше, що одного разу щез був таки в очах всїх присутних досить великий столик, а відтак явив ся знову, спадаючи десь з гори як би із стелї на землю.

Але След не обмежав ся лиш на такі і тим подібні штуки; він ще викликував духів і заставляв їх писати на марморовій табличцї. Духи ті не хотїли писати инакше як лиш під столом та й не уміли писати инакше як лиш по анґлїйски очевидно длятого, що їх медіюм, След, не знав иньшої мови як лиш анґлїйску. Спіритистичні духи взагалї говорять і пишуть

— **Вибори до повітової ради** в ліскім повіті відбудуть ся: дня 1 липня з ґрупи сільских громад (12 чл.); дня 2 липня з ґрупи міских громад (4 чл.); дня 6 липня з ґрупи найвисше оподаткованих торговельників і промисловців (2 чл.); дня 8 липня з ґрупи більшої власности (8 чл.)

— **Діточі вечерниці у Львові.** На загальне жадане відбудуть ся в четвер дня 14 с. м. в салї „Ґвязди“ другий раз діточі вечерниці в честь Тараса Шевченка. Проґрама та сама, що передше. Початок вечерниць точно о $3\frac{1}{2}$ год. пополудни.

— **Справоздане товариства взаїмних обезпечень „Днїстер“** за X. рік адмін. і Товариства взаїмного кредиту „Днїстер“ за VII. рік адмін. 1902 зістали вже випечатані і будуть предложені на Загальних Зборах обох товариств, що відбудуть ся дня 21-го мая с. р. в великій сали „Народного Дому“, а то рано о год. 10-ій збори товариства обезпечень, а пополудни о год. 4-ій збори кредитового товариства. Справоздання ті розсилае вже канцелярия товариства вибраним відпоручникам громад, а також на жадане висилають ся кождому членови; хто бажае, просимо зажадати карткою. До участи в загальних зборах управнені є по мисли статута всї члени товариства; до голосованя і вибору управнені є: (§ 21 стат.) 1. ті власновільні члени, що в попереднім роцї належали до товариства з тривалими обезпеченями вартости що найменше 2000 корон; 2. вибрані повновластники громад, з котрих члени обезпечають разом найменше на суму 30 000 кор. Член управнений до голосованя може заступити ся другим таким самим членом, даючи єму повновласть; один член може на основі повновласти заступати тілько 1 члена (§ 22 стат.) Вибори відпоручників громад заряджено в 881 управнених громадах через делеґатів і аґентів товариства в протягу цьвітня і вибраним відпоручникам вже вислано леґітимациї і справозданя. Де еще делеґати не перевели вибору, там просимо П. Т. Делеґатів поспішити з доконанем сего вибору. На конець запрашае ся всїх членів і повновластників до численної участи на зборах дня 21 мая с. р.
Дирекция.

— **Загальні збори товариства взаїмних обезпечень „Днїстер“** відбудуть ся дня 21 н. ст. мая с. р. о годинї 10 перед полуднем в великій сали Народного Дому з слїдуючим порядком дневним: 1. Відчитане протоколу X. Загальних Зборів з 8 мая 1902. — 2. Справоздане Дирекциї і Ради надзираючої за X. рік адмінїстрацийний (1902) і замкнене рахунків за рік 1902. — 3. Справоздане комісиї ревізийної і удїлене абсолюториї Дирекциї за X. рік адмінїстрацийний. — 4. Внесеня Ради надзираючої: а) в справі роздїлу надвижки з р. 1902 в сумі 116.927 корон, б) в справі ужитя 4000 кор. з резерви спецiяльної на фонд запомоговий аґентів товариства. — 5. Вибори: а) 6 членів ради надзираючої на 6 лїт по мисли § 32 стат. на місце уступаючих: о. дра Івана Гробельского, пп.: Йосифа Гурика, Григорія Кузьми, дра Евгена Олесницкого, Теодора Стахевича і дра Стефана Федака; б) 5 заступників членів Ради надзираючої на 1 рік (§ 32 стат.); в) 3 членів комісиї ревізийної і 1 заступника на 1 рік (§ 45 стат.) — 6. Інтерпеляциї членів. — До участи в зборах управнені є всї члени; право голосу і вибору мають члени, що обезпечали в минувшім роцї тревало на 2000 кор., дальше відпоручники вибрані з громад, в котрих члени разом обезпечають над 30.000 кор.

Того самого дня по полудни о год. 4 відбудуть ся загальні збори Товариства взаїмного кредиту „Днїстер“ з слїдуючим порядком дневним: 1. Відчитане протоколу VI. Загальних Зборів з 8 мая 1902. — 2. Справоздане Дирекциї і Ради надзираючої за VII. рік адмінїстр. і замкнене рахунків за рік 1902. — 3. Справоздане комісиї ревізийної і удїлене абсолюториї Дирекциї за VII. р. адмінїстрацийний. — 4. Внесеня Ради надзираючої в справі роздїлу зиску за р. 1902 в квотї 12.797 кор. 53 сот. — 5. Інтерпеляциї членів. Право голосованя мають ті члени, що зложили повний удїл. — Перед Зборами о год. 8 рано відбуде ся богослужене в Церкві Успенія Пресьв. Богородицї. Просить ся о численну участь.

— **Тучі.** Страшна туча лютила ся дня 9 с. м. в Пониковї, брідского повіта, і в сусїдних селах. В Пониковици знищив вихор около 40 хат, в Сидинівцї, Голосковичах і Висїцку понищив так само богато будинків. В Кадовбисках вхопив вихор з воза якогось чоловіка і кинув ним далеко та покалїчив тяжко. В лїсах поломив вихор богато дерев та повиривав з корінем. — Дня 10 с. м. пересунула ся понад Угновом градова туча і серед гуку та битя громів став падати сливний дощ а при тім падав град величини дрібних лїскових оріхів і наробив в поли та садах великої шкоди. Град падав через 15 мінут і витовк також немало хрущів а на пасовиску убив кількадесять гусят.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Будапешт 13 мая. Є. В. Цїсар приймив вчера перед полуднем президента кабінету Селя на довшій приватній авдиєнциї.

Загреб 13 мая. В Осеку арештовано адвоката Суприна і друкаря Дудака за мнимі підбурюваня.

Константинополь 13 мая. Султаньске іраде приказує видалене з Константинополя всїх Болгар, як родом з князївства болгарского так і з Македониї. — На турецку ноту в справі подій в Солуни відповіли всї держави крім Австро-Угорщини і Росиї.

Пекин 13 мая. Росийский посол зложив успокоюючу заяву. По одержаню депеші, що Анґлїя, Сполучені Держави і Японїя наміряють спільно виступити в справі Манджуриї оголосив росийский посол урядову ноту, що цїла Манджурия вільна для торговлї чужих держав і що чужинцям вільний до неї вступ.

Надіслане

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

лиш такою мовою, якою говорить і уміє писати їх медіюм. Духи Анни Роте говорили, як знаємо, лиш саским говором. Із сеї нагоди пригадали нїмецкі ґазети таку історию:

На однім з засїдань спіритистичного клюбу, в сїмдесятих роках минувшого столїтя, на котрім був також і професор Цельнер, порушено питане, якою мовою проманляв дух римского цїсаря Марка Аврелїя, котрого свого часу викликав був мінїстер і ґенерал Бішофсвердер перед пруским королем Фридрихом Вільгельмом II. На то предсїдатель того клюбу ґр. Пінїньский дав таке поясненє: „Духи говорять лиш тою мовою, якою за житя говорила“. На то відозвав ся оден липский фільольоґ, що був також на засїданю і сказав: „Клясичні фільольоґи витають радістно сю заяву, бо коли ґр. Пінїньский заявив, що легко викликати духа такого Гомера, Горация, Цезаря, то було би й легко постарати ся о то, щоби фільольоґічні спори що-до клясичної грецкої і латиньскої мови порішили ті, що тими мовами говорили“. (Для поясненя сего треба додати, що межи ученими веде ся з давен давна спір о то, як по правдї говорили колись давні Греки і Римляни, чи тою вимовою, як ми нинї читаємо їх написані твори, чи якось инакше; чи н. пр. Римляни вимавляли імя „Cicero“ так само як і ми тепер: „Цїцеро“, чи „Кікеро“?) На то відповів ґр Пінїньский поважно: „Без гармонії духи не появляють ся. Дух Цїцера і Цезаря ледви чи коли явить ся в цїли не сьвятій, сьвітскій“. — От і поясненє, длячого спіритистичні духи не хотять говорити тою мовою, якою за житя говорили: то жадане не сьвяте, сьвітске, а коли би хтось від них того зажадав, то нарушив би гармонїю.

Дивна річ! Говорити тою самою мовою, якою они за житя говорили, уважають спіритистичні духи за щось не сьвятого, за щось сьвітского, грішного; але щипати людий в ніс, штуркати а навіть бити в лице, то у них зовсїм річ не грішна, не сьвітска! Одного разу показав След таку штуку, що рука якогось духа відбила ся була на табличцї. Ба дальше стала лїтати по комнатї якась величезна жовто зеленава рука, нїби рука якогось небіжчика. Она підлїтала до зібраних в комнатї гостий, щипала їх в ніс, штуркала, а самого Цельнера вдарила таки з такою силою по лици, що аж лоскіт пішов. Цельнер мусїв тепер мимоволї повірити, коли вже не в присутність духа, то певно в его силу. Яко совістний учений він і то притерпів для науки і записав все точно в своїх наукових розправах. Сила тота, з якою він дістав в лице, заставила его мабуть роздумувати над тим, звідки може походити тота сила, що може показувати такі трохи навіть і небезпечні а певно що не сьвяті штуки. Але він під ту пору був вже сильно розденервований, ослаблений і не слїдив вже за штуками Следого з такою увагою і бистроумностию якої треба би вимагати від ученого. Єму насували ся ще при тім і деякі розслїди з математики і фізики, котрі укріпили его в тім переконаню, що побіч людий мусять бути в природї ще й якісь инші розумні єства, котрі звичайно для чоловіка суть невидимі, але при помочи якихсь вибраних людий можуть проявляти свою силу а навіть і самі показувати ся. Все то навело его на здогад, що побіч людий на земли мусять бути ще й инші розумні єства о чотирох розмірах. Духи, про котрі люди говорять — казав Цельнер — то нїчо иньшого як лиш єства о чотирох розмірах.

(Дальше буде).

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).